

נועם השבת

365 תמוז תשפ"ב

יו"ל בניה"ק נתיבות תובב"א

ק"ב בס"ד

פרשת פינחס

הפטרה: "ויד ה' היתה" [מלכים א' יח - מו]

24 סדר היום...

מי צריך שכנוע...

ראיתם פעם שצריך לשכנע אדם להסכים להיות ראש ממשלה או נשיא מדינה???

ואילו אצלנו בפרשה אנו מוצאים, "קח לך את יהושע בן נון" נצטווה משה רבינו ע"ה "קחנו בדברים", פירש רש"י, אמור לו: "אשריך שזכית להנהיג בניו של מקום!"

אך התשובה פשוטה, המתמודדים על תפקיד ראש הממשלה, למשל, או הרמטכ"ל, או כל תפקיד אחר, עבורם זו פיסגה, שיא השאיפה, - ואנשים עושים הכל כדי להגיע לפיסגה, מכלים את עצמם ודורסים אחרים בדרך עליו... אבל לגדולי האומה היו פסגות אחרות, רוחניות: השתלמות אישית, ידיעת התורה שאין לה סוף, וזה מרומם כל כך, נאצל כל כך, מתגמל כל כך, שיש צורך בשכנועם "לרדת" מן ההר אל העם, לקבל את ההנהגה,

מה שנכון ב"גדול" לגבי רועה ישראל, חייב להאיר את נתיבו של כל אדם, להציב גבולות למירוץ השוחק אל הפיסגה הממונית והמעמדית, שלעולם לא תושג ומחירה נורא, אלא יותר להתמקד בקניית השלימות האישית, עידון המידות וידיעת התורה!

ונסיים בספור מענייננו: אדם בא לכפר, ושאל לביתו של המוכתר, "הא, מוכתר? הנבל הזה, הגולן הזה, העריץ הזה - הנה, שם הבית", כך כיוונו אותו כולם, הגיע אל המוכתר, סידר את ענייניו, ואח"כ שאל: "אמור נא לי, כמה אתה מקבל בשכרך כמוכתר?" צחק המוכתר: "שכר?! אני פועל בהתנדבות!" תמה האיש, וחקר: "והעבודה, קשה?"

ענה המוכתר: "אל תשאל! לגשר ולשפוט, לייצג את התושבים, ולהשתדל עבורם... קשה!!!!" כאן תמה האיש בכפליים: "מלאכה וקפויית טובה, ובלא שכר - למה לך זאת?"

ענה המוכתר: "מה הפירוש? והכבוד, הוא כלום!?!... הכל מרננים עליו מאחורי גבו, והוא פועל למען ה"כבוד"..."

להצלחת נס ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מורי ורבי הצדיק רבי דוד ברנר זצ"ל ב"ר עמוס שליט"א תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן!

למי מגיע שתי מיליון דולר...

נשיא ארה"ב הנבחר החליט לומר תודה רבה לבוחרים. הוא ערך מסעות והופעות פומביות בכל מדינות ארה"ב, פיזר חיוכים ונפנף לשלום לכולם. פעם אחת הצליחו טרוריסטים להתקרב לשיירה שלו, ואף ירו בגלגלי הרכב של הנשיא. אחד משומרי הראש שם נפשו בכפו, קפץ עליהם והרג אותם.

כל העיתונים בארה"ב היו מלאים בתמונותיו של המאבטח הנועז, והנשיא כתב לו מכתב תודה נרגש. לאחר שנסתיימה המהומה, אמר הנשיא: "אני זקוק לשבוע של חופשת סקי, ורק אחר כך אתחיל בעבודה".

השומרים של הנשיא לא ידעו לעשות סקי. עד שלבשו את המגלשיים על רגליהם, כבר היה הנשיא גולש למטה. רק מדרוך הגלישה היה צמוד אל הנשיא. באחד העיקולים יצאו לפתע, מתוך סבך ענפיו של עץ, שני טרוריסטים, שכינו את אקדחיהם אל ראשו של הנשיא. ללא שהות, חבט המדרוך בנשיא, והפיל אותו על האדמה, וכך הצילו מהכדורים הראשונים שנורו. מכיון שמדרוך הגלישה ידע לשלוט היטב במגלשיים, הוא סובב את המגלשיים כך שפגעו בעצמה בטרוריסט הראשון, ואחר כך בשני. לאחר מאמץ אדיר, הצניע המדרוך את שני הטרוריסטים, והציל את הנשיא.

תמונותיו של המדרוך מלאו את העיתונים והנשיא נתן לו במתנה שני מיליון דולר. כולם שאלו את הנשיא: "מה ראית לתת לשני שני מיליון דולר, ואילו לראשון הסתפק במכתב תודה?"

אמר להם: "הראשון היה מאבטח וזה היה תפקידו. השני הוא מדרוך סקי מה לו ולטרוריסטים?! זה לא תפקידו ולכן מגיע לו יותר".

התורה אומרת: "פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן - כהן הוא, בן בנו של אהרון הכהן, שיה אוהב שלום ורודף שלום. אין לו קשר למעשי קנאות כאלה, אין זה מתפקידו ואין זה באופיו. לכן מגיע לו על המעשה שנעשה שכר מיוחד".

שנת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת: ר' דוד ב"ר עמוס זצ"ל, מיכאל בן רבקה, דוד חי בן רבקה, ר' ישראל ב"ר שלמה יוסף הלוי שיני, יוסף בן רוזה, דיאמנט דינה בת רחל, דינה ברוך בן אסתר, שמחה בת הינט מרגלית, שושנה בת אסתר, יהודית בת לינה, יוסף בן איטה, ששון בן סוליקה, ר' רב בן יהודית, דוד בן רחל, רות שני בת עמי, לאה בת אסתר ג'אן, אברהם ארצי בן שלמה, סימה בת יחיאל, אליהו שיר בן חנה תגבבת, עמי שאר נבשרי ישראל, אמוץ לוישיט, ר' צביאל בן מיל טוב, יהודית בת נחום ביה, מנחם בן אסתר בתושי"אמוץ לוישיט, יוני בת ציון בת חנה מלכה, תקווה בת עליזה, מרים בת איהלה לוחמי; ששה בן שמחה, אברהם בן פאני, יצחק בן פאני, מאיר בן חיה ולחצולתה, לאה בת אהרן, שלמה בן רחל, שילת בת לאה, שילה בן לאה, מלכאי בן לאה, ישראל בן ציפורה ובי"ב, רחל בת אסתר ובי"ב, אורה בת לאה ובי"ב.

והצלחת כל המפצצים והתורמים היקרים ובני משפחותיהם ברו"ג!

לקבלת הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com

הגאון הקדוש רבינו חיים בן עטר זי"ע (חי תמוז תרנ"ט)

עיר וקדיש מן שמאי נחית, גדול בישראל שמו ומהיחידים בין הגדולים שזכה שהוסיפו לשמו את התואר "הקדוש".

מן הבעל-שם-טוב אמר עליו שהוא ניצוץ של משיח והוא הנר המערבי. צדיקים הפליגו בשבחו ואמרו שהיה ראוי להיות משיח. מצעירותו נודע כקדוש וטהור, מופשט מן העולם ומלואו ושקדן גדול בתורה. למד אצל סבו רבי חיים בן עטר מסאלי שבמרוקו, שהיה מרביץ תורה מפורסם והארץ ימים יותר כמאה שנה.

מפורסם על שם ספרו "אור החיים", פרוש על התורה שהתקבל בכל תפוצות ישראל, וחיבר גם "חפץ ה" ו"ראשון לציון" על סוגיות הש"ס, ו"פרי תאר" על שולחן ערוך יורה דעה. בספריו משתמש בביטויים שמיים כגון: "הראו לי מן השמיים", "רוח הקודש הופיעה בבית מדרשנו" וכדומה.

בשנת תק"ב עלה ארצה והתיישב בירושלים, בה פתח ישיבה לתלמידים מופלגים ובהם מרן החיד"א. בירושלים לחם נגד הקראים וכשגילה שמבזים הם את הרמב"ם והניחו את ספרו תחת מדרגות בית הכנסת, קללם שלעולם לא יהיה להם מניין בירושלים, וקללתו התקיימה עד שהקהילה התבטלה.

פחות משנה לאחר שהגיע ארצה, הסתלק בגיל מ"ז בט"ו בתמוז תק"ג וקברו נכרה בשיפולי הר הזיתים. אלפים נוהרים לקברו ביום ההילולא ובכל ימות השנה ורבים נושעו בזכות הצדיק.

ואלה המשפטים

(הסבא מנובהרדוק)

"ברוחניות אין 'פושרים' -

אלא או חם או קר..."

חידוש בפרשה

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" [כה' יא']

ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל שאל מדוע נמנה כאן ייחוסו של פנחס בן מי היה ונכדו של מי. וכתב: "ואולי שנתכוין שייזכרו אבותיו לטובה".

הדברים מרעישים: אדם שעשה מצוה, זכה וזיכה, מוזכרים גם אבותיו לטובה כמו שאמרו בגמרא שכאשר הולך האדם בדרך טובה אומרות הבריות: "אשרי אביו שלימדו תורה!" אך מכאן למדנו שלא רק הבריות אומרות ולא רק האב מוזכר, אלא בשמיים מזכירים גם את הסב שכבר נפטר!

כך בכל מעשה טוב ובכל מצוה מוזכרים גם אבותינו וזקיננו לטובה! *אב פיל וחבוק!*

זמני שבת:

כניסת שבת - 19:19

צאת שבת - 20:28

ר"ת - 21:11

הזמנים לפי אופק נתיבות

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!! באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך וליכנסת גם אותם בד"ת לשולחן שבת: Sh606marom@gmail.com

אנחנו צריכים ללמוד מרובי הצדיקים

שיאים ונפלאות

סופת הטורנדו...

סופת טורנדו היא סופה מערבולית שכיחה הנושאת אבק ואדי מים ונראית כמשפך צר היורד מחלקו התחתון של ענן אל הקרקע.

הטורנדו מתרחש באוויר שמעל היבשה והקוטר הממוצע של מערבולת הסופה, שנקראת המשפך, הוא כמאה מטר. החלק העליון של המשפך יוצא מתוך ענני קומולונימבוס או לעיתים קומולוס והחלק התחתון נוגע באדמה. מהירות הטורנדו עשויה לנוע בין 115 קמ"ש ל-510 קמ"ש, אבל בדרך כלל הוא נעלם לאחר מספר דקות.

רוב סופות הטורנדו נעלמות בלי לעשות נזקים, אבל בכל שנה אחדות מהן גורמות נזק רב בנפש וברכוש. כוח היניקה העצום של משפך הטורנדו שואב לתוכו כל מה שנקרה בדרכו ואפילו מכוניות וחפצים גדולים יותר, קורע אותם לגזרים ומשליך אותם לכל עבר. לעיתים הטורנדו המרכזי מלווה במשפכים קטנים המסתובבים סביבו.

פניעת הסופה אינה אחידה ולעיתים המשפך "מדלג" מעל שטח קטן וליד בית שנהרס כליל ניתן למצוא בית אחר שנותר ללא פגע.

סופת טורנדו קטנה התרחשה גם בא"י לפני כעשור ללא נזקים ב"ה. המילה "טורנדו" מקורה במילה הספרדית "טורנר" - "להסתובב".

אוצר הפלאות

"פנחס הוא אליהו" - צורתו של אליהו

הנביא...

דבר פלא כתב הגאון בעל 'שבט מוסר' ז"ל בספרו 'מנחת אליהו' וזה לשונו: "ראיתי לאיש אחד חסיד ישר ונאמן שהיה נראה לו אליהו ז"ל והיה מגלי ליה רזין עילאין ואמר שאליהו ממוצע בקומתו, לא לבן ולא שחור, אלא פניו כאיש אשר עמד נגד השמש חצי שעה שנשחר פניו, והוא זקן בעל שער, ותגור לו זרת רחבו וכתוב סביב התגור שבעה שמות הקודש. גם ראה כתוב בו 'בן פורת עלי עין', ולא ידעתי טעם הפסוקהזה שהיה כתוב בו".

ועיין שם שהביא עובדא שיצא קול על נערה אחת שאליהו הנביא נתגלה אליה, והגאון בעל 'שבט מוסר' הלך אצלה לדרוש ולחקור אם ראתה בו סימנים הנ"ל ולא ידעה מהסימנים. וסוף דבר נתודע שנראה לה שד וקרא לעצמו השם 'אליהו' כדי לבלבלה וכאשר שאלו אותו אם אכן הוא 'אליהו הנביא שעלה לשמים', שחק וברח לו, עיין שם פלאות.

חזק קצרו וקוּעַץ

החזן הרב והמשכורת...

בקהילת פרנקפורט שבגרמניה, בעת רבנותו של רבי פנחס הלוי הורוץ בעל ההפלא"ה, שימש בבית הכנסת המרכזי חזן אשר הצטיין בקולו הערב אבל לא ביראת שמיים, ורבים ריננו כי מתנהג הוא בקלות ראש ואינו מקפיד על המצוות.

כשראה החזן את הערצתם של המתפללים לתפילתו הערבה, בא אל ראשי הקהילה ודרש בעזות פנים להעלות את משכורתו כחזן ולהשוותה עם משכורתו של הרב.

שמע רבי פנחס את דרישת החזן ואמר: "עליך נאמר עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס"...

חפש ברש"י

מדוע חשב משה רבינו ע"ה שבסוף הוא כן יכנס לארץ ישראל???

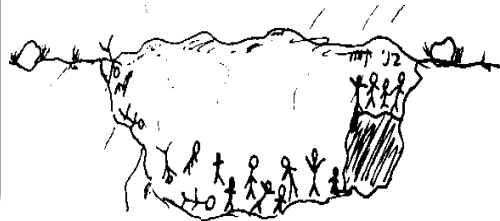
ציור בפרשה...

"רזני קורח לא נתו"

[כ"ו-כ"א]

ע"ן ברש"י...

המלך בגלות...

סיפור לשבת!

מלך הונגריה יצא יום אחד בלוויית איש-אמונו הקרוב אליו למסע ציד ביער. תחילה התנהל המסע על מי-מנוחות, והמלך ומלווהו נתברכו במעשי ידיהם. אולם בחלוף כמה שעות התקדרו לפתע השמים ובתוך רגעים אחדים נכסתה החמה ועלטה השתלטה על היער.

כעבור עוד כמה דקות הבריקו ברקים מסנוורים, הרעימו רעמים מתגלגלים וגשם זלעפות החל ניתך ארצה. נבהלו המלך ומלווהו. תחילה ניסו להסתתר תחת ענפי העצים, אולם אלה לא סיפקו להם הגנה ראויה והם נרטבו עד לשד עצמותיהם.

השניים החלו להסתובב ביער אנה ואנה, מנסים למצוא את הדרך החוצה. העלטה והגשם העז הגבילו מאוד את כושר ראייתם, וגם אחרי שעות רבות של הליכה לא מצאו את הנתבי הנכון. כמעט נואשו, **כשפתאום הבחינו באור קלוש הנוצץ מרחוק**. צעדו בעקבות האור והגיעו לבקתה קטנה וחרבה. נקשו על דלת הבקתה, ואדם ששערו פרוע, לבוש בלויי סחבות, פתח להם את הדלת. "מה רצונכם?", שאל.

"להתארח בביתך, עד שתחלוף הסערה", השיבו השניים. הכניסם בעל הבקתה פנימה והתנצל לפניהם על שאינו יכול לארחם כראוי. "בעבר שימשה בקתה זו אכסניית-דרכים", סיפר, "אולם ברבות הזמן חדלו אורחים לפקוד אותה ואני פשטתי את הרגל. צר לי על כי אין ברשותי אלא עז חולבת אחת, ואם תרצו אוכל להשקותכם מחלבה".

שמחו המלך ומלווהו על ההזדמנות להשיב את נפשם במעט חלב טרי וחם. לאחר מכן הציע להם לישון על מזוני קש קשים. המלך ומלווהו, שהיו תשושים מכל שעבר עליהם, לא היו בררנים ומיד שקעו בשינה עמוקה ומתוקה.

למחרת חדלו הגשמים והשמש הפציעה מבעד לצמרות עצי היער הגבוהים. ביקשו המלך ומלווהו מבעל הבקתה להדריכם אל היציאה מן היער. לאחר שעשה כן נפרדו ממנו במילות תודה נרגשות. כעבור שעה קלה היו השניים בדרכם לעבר ארמון המלוכה.

חלפו כמה ימים והנה כרכרה הדורה נעצרה ליד הבקתה העלובה ביער. מן הכרכרה ירד איש לבוש בגדי-שרד, שנקש על דלת הבקתה והזמין את בעליה לארמון המלך. לנוכח ההזמנה הבלתי-צפויה נחרד ליבו של איש-היער. "מי יודע במה חטאתי ומה יגזור עליי המלך", חשב לעצמו.

כשהגיע בעל הבקתה אל הארמון הוכנס פנימה והמלך קידמו במאור-פנים ובחיבה מופגנת. "האם לא תכירני?!", שאל המלך, "הלוא אני הוא אחד משני האנשים שהענקת להם, בטובך, מחסה בבקתתך, לפני כמה ימים!". בתוך כך נכנסו פנימה חייטים שהתאימו לאיש-היער בגדים חדשים ומפוארים. העניק לו המלך כסף רב ומתנות וגם בית חדש ורחב-ידיים לא-הרחק מהארמון.

עד כאן הסיפור שסיפר הרבי לחסידיו, החסידים סביב השולחן המתינו עתה למוצא פי הרבי. לאחר רגע קצר של שתיקה, פתח הרבי ואמר: "כעת הבה נתאר לעצמנו פגישה דמיונית בין איש היער לבין אחד מחבריו. 'כיצד זה נתעשרת פתאום?', יתמה החבר. 'השקיתי את המלך חלב עיזים והשכבתי אותו לישון על מזון קש', יענה לו איש הבקתה.

'ומה חושבים אתם? אם יקבל החבר את הדברים כפשוטם וילך לארמון המלוכה, בידו האחת כד מלא חלב עיזים טרי ובידו האחרת מזון קש - האם גם הוא יזכה בבגדים ובמתנות? ודאי שלא. הוא אף יסכן את נפשו, בעוון ביזוי כבוד המלך!'.

לאחר אתנחתה קלה הטעים הרבי ואמר: "**אלא מה?** כאשר היה המלך במצוקה, הרחק מארמונו ובמצב ביש של גלות - גם כוס חלב עיזים ומצע קש עלוב השיבו את רוחו ושימחו את ליבו. אך כאשר המלך שוב בהיכלו - **הרי גם כלי כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות לא יספיקו לו ולא ישיבועו את נפשו**".

"אי! אי! יהודים", קרא לפתע הרבי בקול גדול, "כל עוד שכינתא בגלותא ו'בכל צרתם לו צר', גם 'עבודה' מועטת, שהיא בבחינת חלב עיזים ומצע קש - ערבה היא לפני הבורא יתברך, ועושר רב שמור לעושיה. אולם בעוד זמן קט, כשתבוא הגאולה והשכינה תתנער מעפרה ותשוב למקומה ולכבודה - כל שנטרף ונעמול, אפילו הדרגות הנראות לנו כיום נעלות ונשגבות ביותר, לא יספיקו לנו!".

וזה הזמן שאנו נמצאים בו כעת, ימי 'בין המצרים' שזה המן שנקרא "המלך בשדה" שאז כל מצווה וכל מעשה קטן שאנו עושים בימים אלו, נחשבים אצל הקב"ה למעשים גדולים ונשגבים, יה"ר שנזכה!...

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!

